

Deuteronomy 29:9-31:14

Deuteronomy 29:9-30:14

(9) You stand this day, all of you, before the LORD your God—your tribal heads, your elders and your officials, all the men of Israel, (10) your children, your wives, even the stranger within your camp, from woodchopper to water drawer— (11) to enter into the covenant of the LORD your God, which the LORD your God is concluding with you this day, with its sanctions; (12) to the end that He may establish you this day as His people and be your God, as He promised you and as He swore to your fathers, Abraham, Isaac, and Jacob. (13) I make this covenant, with its sanctions, not with you alone, (14) but both with those who are standing here with us this day before the LORD our God and with those who are not with us here this day. (15) Well you know that we dwelt in the land of Egypt and that we passed through the midst of various other nations through which you passed; (16) and you have seen the detestable things and the fetishes of wood and stone, silver and

דברים כ"ט:ט-ל"א

(ט) אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריתכם כל איש ישראל: (י) טפכם נשיכם וגרר אשך בקרב מתגיה מחטב עציך עד שאב מימיה: (יא) לעברך בקרית יהנה אלהיה ובאלתו אשר יהנה אלהיה כרת עמך היום: (יב) למען הקים אתך היום | לו לעם והוא יהיה לקה לאלהים כאשך דבר-לך וכאשך נשבע לאבתיה לאברהם ליצחק וליעקב: (יג) ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את-הברית הזאת ואת-האלה הזאת: (יד) כי את-אשך ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהנה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: (טו) כי אתם ידעתם את אשר-ישכנו בארץ מצרים ואת אשר-עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: (טז) ותראו את-שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: (יז) פן-יש בכם איש או-אשה או משפחה או-שבט

gold, that they keep. (17) Perchance there is among you some man or woman, or some clan or tribe, whose heart is even now turning away from the LORD our God to go and worship the gods of those nations—perchance there is among you a stock sprouting poison weed and wormwood. (18) When such a one hears the words of these sanctions, he may fancy himself immune, thinking, “I shall be safe, though I follow my own willful heart”—to the utter ruin of moist and dry alike. (19) The LORD will never forgive him; rather will the LORD’s anger and passion rage against that man, till every sanction recorded in this book comes down upon him, and the LORD blots out his name from under heaven. (20) The LORD will single them out from all the tribes of Israel for misfortune, in accordance with all the sanctions of the covenant recorded in this book of Teaching. (21) And later generations will ask—the children who succeed you, and foreigners who come from distant lands and see the plagues and diseases that the LORD has inflicted upon that land, (22) all its soil devastated by sulfur and salt, beyond sowing and producing, no grass growing in it, just like the upheaval of Sodom and Gomorrah, Admah and Zeboim, which the LORD overthrew in His fierce anger— (23) all nations will ask, “Why did the LORD do thus to this land? Wherefore that awful wrath?” (24) They will be told, “Because they forsook the covenant that the LORD, God of their fathers, made with them when He freed them from the land of Egypt; (25) they turned to the service of other gods and worshiped them, gods whom they had not experienced and whom He had not allotted to them. (26) So the LORD was incensed at that land and brought upon it all the curses recorded in this book. (27) The LORD uprooted them from their soil in anger, fury, and great wrath, and cast them into another land, as is still the case.” (28) Concealed acts concern the LORD our

אֲשֶׁר לְכַבּוֹ פְּנֵה הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְלַקֵּחַ לְעַבְדֹת אֱת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הַהֵם פְּו־יִשָּׁשׁ
בְּכֶם שָׁרֵשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה: (יח) וְהָלָה
בְּשִׁמְעוֹ אֱת־דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים הַזֹּאת וְהִתְפָּרַר
בְּלִבּוֹ לֵאמֹר שָׁלוֹם יְהִי־לִי כִּי בְשִׁרְרוֹת
לְבִי אֶלְפִי לְמַעַן סְפוֹת הַרְוָה אֱת־הַצְּמָאָה:
(יט) לֹא־יֵאבֶדָה יְהוָה סִלְתָּ לֹא כִּי אֲזִי יַעֲשֶׂן
אֶפְי־יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא וְרָבְצָה בּוֹ
כָּל־הָאֱלֹהִים הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַגִּזָּה וּמִחַה יְהוָה
אֶת־שְׁמוֹ מִמִּתַּחַת הַשָּׁמַיִם: (כ) וְהִבְדִּילוּ יְהוָה
לְרַעְיָה מִכָּל שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־אֲלוֹת
הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה: (כא)
וְאִמָּר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ
מֵאֲחֵרֵיכֶם וְהִנְכִּירֵי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רַחֲוֹקָה
וְרָאוּ אֶת־מִכּוֹת הָאֶרֶץ הַהוּא וְאֶת־תַּחֲלָאֵיהֶ
אֲשֶׁר־חָלָה יְהוָה בָּהֶם: (כב) גְּפָרִית וּמֶלַח
שָׁרְפָה כָּל־אַרְצָהּ לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח
וְלֹא־יַעֲלֶה בָּהּ כָּל־יַעֲשֹׁב בְּמַהֲפֹכֶת סֹדֶם
וְעַמֶּרֶה אֲדָמָה וְצַבִּיִּים [וְצַבִּוִּים] אֲשֶׁר הִפְּךָ
יְהוָה בְּאִפּוֹ וּבְחִמָּתוֹ: (כג) וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם
עַל־מָה עָשָׂה יְהוָה בְּכֶה לְאֶרֶץ הַזֹּאת מָה
חָרִי הָעָף הַגָּדוֹל הַזֶּה: (כד) וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר
עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר
כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאֹ אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:
(כה) וַיִּלְכוּ וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ
לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּם וְלֹא חָלַק
לָהֶם: (כו) וַיִּסְרֹאֲף יְהוָה בְּאֶרֶץ הַהוּא
לְהִבְיֵא עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה
בְּסֵפֶר הַזֶּה: (כז) וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם
בְּאָף וּבְחִמָּה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַחֲכֶם אֶל־אֶרֶץ
אֲחֵרָת כַּיּוֹם הַזֶּה: (כח) הִנְסַתְרֹת לִיהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִנְגַּלְתָּ לָנוּ וּלְבְנֵינוּ עַד־עוֹלָם
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: (כט)
(א) וְהִיָּה כִּי־יָבֹאוּ עֲלֵיךָ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וְהִשְׁבַּחְתָּ
אֶל־לִבְכָּךָ בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיחֶנּוּ יְהוָה
אֱלֹהֵיךָ שָׁמָּה: (ב) וְשִׁבַּחְתָּ עַד־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
וְשִׁמְעַתָּ בְּקִלּוֹ כָּל־אֲשֶׁר־אֲנֹכִי מַצְוֶה הַיּוֹם

God; but with overt acts, it is for us and our children ever to apply all the provisions of this Teaching. (1) When all these things befall you—the blessing and the curse that I have set before you—and you take them to heart amidst the various nations to which the LORD your God has banished you, (2) and you return to the LORD your God, and you and your children heed His command with all your heart and soul, just as I enjoin upon you this day, (3) then the LORD your God will restore your fortunes and take you back in love. He will bring you together again from all the peoples where the LORD your God has scattered you. (4) Even if your outcasts are at the ends of the world, from there the LORD your God will gather you, from there He will fetch you. (5) And the LORD your God will bring you to the land that your fathers possessed, and you shall possess it; and He will make you more prosperous and more numerous than your fathers. (6) Then the LORD your God will open up your heart and the hearts of your offspring to love the LORD your God with all your heart and soul, in order that you may live. (7) The LORD your God will inflict all those curses upon the enemies and foes who persecuted you. (8) You, however, will again heed the LORD and obey all His commandments that I enjoin upon you this day. (9) And the LORD your God will grant you abounding prosperity in all your undertakings, in the issue of your womb, the offspring of your cattle, and the produce of your soil. For the LORD will again delight in your well-being, as He did in that of your fathers, (10) since you will be heeding the LORD your God and keeping His commandments and laws that are recorded in this book of the Teaching—once you return to the LORD your God with all your heart and soul. (11) Surely, this Instruction which I enjoin upon you this day is not too baffling for you, nor is it beyond reach. (12) It is not in the heavens, that you

אתה ובניך בכל־לבבך ובכל־נפשך: (ג)
ושב יהוה אליה את־שבותך ורחמך ושב
וקבצך מכל־העמים אשר הפיצך יהוה
אליה שמה: (ד) אם־יהיה גדותך בקצה
השמים משם יקבצך יהוה אליה ומשם
יקחך: (ה) והביאך יהוה אליה אל־הארץ
אשר־ירשו אבותיך וירשתה והיטבך
והרבך מאבותיך: (ו) ומל יהוה אליה
את־לבבך ואת־לִבְבֵך ורַעַך לא־הִבֵּה
את־יהוה אליה בכל־לבבך ובכל־נפשך
למען תייה: (ז) ונמל יהוה אליה את
כל־האֵלוֹת האלה על־איביך ועל־שׂנְאֵיך
אשר רדפוה: (ח) ואתה תשוב ושמעת
בקול יהוה ועשית את־כל־מִצְוֹתָיו אשר
אָנְכִי מצוה היום: (ט) והוֹתִירך יהוה
אליה בכל | מעשה יָדְךָ בְּפָרִי בְטָנְךָ
ובְּפָרִי בְהִמְתֵּךְ ובְּפָרִי אֲדָמְתֵךְ לטובה כי |
ישוב יהוה לשוש עליך לטוב פֶּאֶר־שֵׁשׁ
על־אבותיך: (י) כי תשמע בקול יהוה
אליה לשמר מצותיו וחקותיו הכתובֶה
בספר התורה הגהה כי תשוב אל־יהוה
אליה בכל־לבבך ובכל־נפשך: (יא) כי
המצנה הזאת אשר אָנְכִי מצוה היום
לא־נִפְלֵאת הוא ממך ולא רחקה הוא: (יב)
לא בשמים הוא לא־מֵרָמִי יַעֲלֶה־לָנוּ
השמימה ויקחה לָנוּ וישמענו אתה
ונעשנה: (יג) ולא־מעבר לים הוא לא־מֵרָמִי
יַעֲבֶר־לָנוּ אֶל־עֵבֶר הים ויקחה לָנוּ
וישמענו אתה ונעשנה: (יד) כִּי־קָרוֹב אֵלֶיךָ
הדבר מאד בפיה ובִלְבָבְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ: (טו)

should say, “Who among us can go up to the heavens and get it for us and impart it to us, that we may observe it?” (13) Neither is it beyond the sea, that you should say, “Who among us can cross to the other side of the sea and get it for us and impart it to us, that we may observe it?” (14) No, the thing is very close to you, in your mouth and in your heart, to observe it.

